

рядъ продавателнія Актъ. Отсети се отнесъ въ Апеллятивнія Съдъ въ Крайова, но-понеже Теохаръ отсътствовалъ, рѣшило се было: „да се отложи процеса — за 7 Априлія 1871 г.“ по него време се намѣрилъ случайно въ Крайова тогавашнія Министръ на Правосаждіето Костафору, единъ отъ най близкнитѣ добри пріятели на покойнія Д-ра П. Беронъ; като се оплакалъ покойнія за измамата на Теохаря, и като му за всичко най откровенно разказалъ, то Министръ-тъ отишълъ въ съда и — объявилъ: „че на 7 Априлія трѣба да се отсъди Теохаръ не като должникъ, но — като пристъпникъ и злодѣцъ; понеже той е умышленно излъгалъ Д-ръ П. Берона“; но — за жълтъ, по тайнственни подбужденія, на 21 Марта 1871 година вечеръта коварнимъ образомъ, и по единъ най безчеловѣченъ начинъ, убихъ покойніята ми вуйка Д-ръ Петра Беронъ чрезъ удушяванье! . . . Дѣйствителнитѣ и сѫщите убийци се оказахъ едини работници, кои работили по него време въ къщата му (дюлтери), но — Ромънското правителство подозрѣ Теохаря, улови го въ Браила като пристигналъ тамъ съ железната и го затвори въ тѣмница но — следъ малко време го освободи. Вѣстниците обнародивахъ сѫщото. Положително нищо не можи да се кажи за това.

Разказваше се при това, че посредствомъ една измама, покойнія Д-ръ П. Беронъ отворилъ матата на стаята си на злѣйцитѣ въ 8-ї часть вечеръ-та на 21 Марта 1871 год. и — като се вмѣниали тѣ при покойнія, незабавно и поченали да вжрятъ звѣрското си дѣло: да удушятъ покойнія съ единъ рѣченъ отидалникъ съ който тѣ били снабдени; той съвѣзпротивилъ вижда се и се е борилъ съ убийцитѣ; понеже въ стаята му, и по ризата му съ којто е бѣзъ обѣченъ, когато го нападнали: намѣрихъ се нѣколко капки грязь; вижда се дѣто или разбойници сѫ го хапали, или драскали; или — пѫхъ покойнія, за да се отжрве отъ тѣхъ, ги е драскаль съ ногтѣтъ си или ханаль съ злѣйтъ си. На человѣка му пастрѣхватъ космитѣ отъ ужасъ, само — като си въобрази страшната онаш сценѣ, и — онова мъченическо положеніе, въ което се е бѣль намиралъ злочестія ми по-